

Přehled dílu prvního.

Předmluva	Str. 3
---------------------	--------

Hlava I.

Počátek marianské Družiny v Čechách.

I. Přední pánové katoličtí se zasadí l. 1552. o nové obsazení arcibiskupského stolce a o katolické studie v Čechách. Arcibiskup Antonín Brus z Mohelnice.

Katolíci svěřili studie své jesuitům. Kterak jesuité výtečné žáky své povznášeli v disputacích, akademiích a v marianských Družinách.

Vánoční svátky na gymnasium pražském l. 1574.; — dvanácte jinochů zřídí marianskou Družinu. První volba; — druhá slavná volba. — Katolická šlechta si oblíbí Družinu, a zařídí Družinu šlechty. Měšťané v Praze. 7

II. Družiny mimo Prahu.

Vilém z Rožmberka založí katolické gymnasium v *Krumlově*, a dočká se zde marianské Družiny. — Sodal se svatebním prstenem; — chudoba žáků; — sodalové slouží nemocnému spolubratru, hájí víru katolickou.

Družina v *Chomútově*. Luteráni se zde usadí, katolíci ustoupiti nechtějí. Jiří z Lobkovic založí gymnasium, žáci se sestoupí v Družinu. Papežský nuntius a pražský arcibiskup. První kvítko pro nebe. Přízeň katolíků, nenávisť luteránů.

Jindřichův Hradec v moci pánů katolických; katolické gymnasium a Družina. Krásná smrt sodala Španovského a slavný pohřeb 15

Hlava II.

Bl. Edmund Kampian, první správce Družiny Pražské.

I. Narození a katolické vychování, — odpadne od víry, — pokání a návrat. Vstoupí do Tovaryšstva Ježíšova a přijde do Prahy, vysvěcen za kněze. Jeho láska k Čechům. Povolán do Anglie, — pronásledování katolíků, zvláště jesuitů. Kampian vydá svou knihu „desatero důvodů“; důležitost té knihy. Kampian stíhán 24

II. Zrádce Elliot pozná Kampiana při mši svaté, zatkne jej, přivede do Londýna. Kampian před královnou. — V žaláři a v mučírně. Disputace. — Druhé, třetí, čtvrté mučení, — proč? — Hanebné pomlouvání.

Kampian s jinými katolíky před porotou. Hrozivý nátlak na porotce. Žaloba a obrana. Slovo „vinni“; — zrádce Elliot před Kampianem 29

III. V noci před popravou. Tři katoličtí kněží pod šibenicí. Kampian má řeč, — modlí se. Odpravení, hněv lidu.

Královna, katolíci, protestanté v Londýně.

Zpráva přijde do Prahy. Úcta k jeho ostatkům. — Kampian vzor a ochrance marianských sodalů v Čechách 38

Hlava III.

Husité a jiní protivníci Družiny marianské.

I. Rozdíl mezi husity mírnými a výstředními. Husité hledají církev, vyšlou do Strasburgu a do Švýcar. V Strassburgu sužovaná jeptiška a odpadlý kněz. Husité tu rádi viděni. — Ve Švýcařích se strojí odboj proti císaři a proti papeži; husité sem posílají své jinochy na vzdělání.

Vzdorovitý spolek Schmalkaldů vyzývá husity na pomoc; porážka u Mühlbergu; — husitský starosta Jan Augusta musí do žaláře 42

II. Nové odboje v německých zemích, násilím k odboji nutí. Pastor Jiří Major a husitský bratr Vavřinec.

Kalvinisté němečtí se domáhají nadvlády, luteráni se zoufale brání. Krev teče v Tirschenreuthě a v Nabburgu.

Potlačování katolíků v Němcích; — katolíci bojácní.

Země česká, katolíkům i nepřátelům vzácná. 47

III. Radikalové všech národů se spolčí v jednu rebellii velikou, vydají heslo: „Delenda est Austria,“ t. j. „mocnářství rakouské zničíme.“ V Čechách mají své agenty. 52

IV. Návodem odbojníků vyvstane arcikníže Matyáš proti vlastnímu bratru císaři a králi Rudolfovi II. — Z Uher na Moravu, odtud do Čech. V Čáslavi, v Praze a pod Prahou. 55

Hlava IV.

Rozkvět a práce Družiny marianské.

I. Jinochové z Družiny gymnasijsní dospějí věkem, zastávají úřady v městech a na panstvích.

Tehdejší daně, roboty a stav země české.

Sodalové vstupují do stavu kněžského a do klášterů; výteční kněží a mučeníci za svatou víru. 58

II. Šlechta v horlivosti prospívá. Pan Jáchim Kolovrat na Buštěhradě. — Vratislav Pernštejn a slavná missie v Litomyšli. Sodalové se starají o posvátné missie; kde tenkrát missie byly?

Obnova rodin skrze katolické paní. — Maria Manriquez de Lara a Kateřina hraběnka Montfort. — České výtečné paní katolické. — Urozené paní konají první pouť. 64

III. Vůdcové marianských sodalů. Rod Lobkoviců. Mladého Martinice slavná audience u papeže Klementa VIII. — Husita Vilém Slavata se obrátí na víru katolickou. Přední vůdcové katolíků: Zdeněk Lobkovic, Jaroslav Martinic a Vilém Slavata. 71

Hlava V.

Heslo českých katolíků: „Nepodpíšem.“

I. Po odchodu arciknížete Matyáše zlobí se agenti falětí a Čechům nadávají. Nové pikle kují.

Zemský sněm r. 1609. Mladohusita Budovec se oboří na luterány a jim přikazuje. — Oboří se na katolíky, — kterak se katolíci brání?

Mladohusité pošlou do Falce, prosit za spolek. Z Němec přicházejí žoldnéři do Prahy. — Píseň: „Kde jsi, Žižko?“ 80

II. Katolíci čeští se rozštěpí, marianský sodal přeběhlík. Neohrožený Lobkovic před císařem; jeho slovo: „Nepodpíšu.“ Protestanté mu vyhrožují.

Náčelníci revoluce nechtějí majestat. — Zrádný Anhalt do Čech chvátá, dva dni zmešká; — bouří proti Lobkovicovi. 84

III. Budovec děkuje povolným katolíkům a slibuje lásku a rovnost; — jak zle té lásky prokázali.

Věc na nejvyšš důležitá, že katolíci nepodepsali; postavili se jako hráz proti protestantům. Protestanté chtějí zabrati kostely katolické: ale nemohou. Co v Hrobech a v Broumově se dalo? 90

IV. Rebellie chce katolíky a mariánské sodaly vytlačiti z úřadů; — chytré plány, — vejdu na zmar. Rebellie chce arciknížete Ferdinanda připraviti o trůn český; — plán se zmaří.

Cizopanská rebellie uzavře, že prý v Čechách musí rebellie býti, — a to s počátkem krvavým. 95

Hlava VI.

Vyhození z okna, ochrana Marie Panny.

I. Slavata sám událost tu vypsal. Martinic a Slavata věděli o nastávajícím osudu svém, ale nevyhnuli se mu.

Protestanté u velikých zástupech přijdou na hrad; Martinic a Slavata jsou zde. Náčelníci protestantů se osopí na královské místodržitele; purkrabí Sternberg klidně odpovídá, po něm Slavata a Martinic. — Náčelníci vyzývají zástup; všecko mlčí.

Náčelníci chopí Martinice, jeho modlitba, vyhození na 28 loket hloubi. Titěz náčelníci chopí Slavatu, jeho modlitba, vyhození na 60 loket až do příkopu zámeckého. — Slavata chroptí k smrti, Martinic se svrhne k němu, jemu pomáhá, s ním se modlí. Vyhození Filipa Fabricia

Nepřátelé křičí a střílejí. Kterak koule trefily? 102

II. Přijde pomoc. Martinice odvedou, Slavatu odnesou k Lobkovicům. Kněžna Lobkovicová.

Martinic se loučí s manželkou, odjede do Bavor. Slavata v arrestu, jede do lázně, uiede z Čech.

Martinic, tenkrát prefekt mariánské Družiny, Slavata první asistent, Fabricius sodal. 109

Hlava VII.

Radikální vláda v Praze.

I. Vláda falcká posílá svého agenta do Prahy na výzvědy, a zbouřenci zase do Falce prosit za přízeň. Návodem několika málo lidí se to děje. Vláda 30 direktorů.

Umluveny plány vojenské, zařídí zemskou hotovost, málo domobranců přichází a ti jdou brzy domů. Vláda verbuje žoldnéře, mnoho hluku a málo žoldu; nezbývá než po turecku.

Zlopověstný Mansfeld do Čech, dobývá Plzeň, město se hájí, padnou České Budějovice, zlatá stezka u Prachatic; katolický Kolovrat a věrní sedláci. 114

II. Jak se katolíkům vedlo? Nevděk ku katolíkům povolným, pohružky na všecky, proskripcie na přední katolíky. Kterak arcibiskupovi se vedlo? kaňovníkům u sv. Víta? opatovi na Strahově? v Broumově? jesuitům? mariánským Družinám? 118

Hlava VIII.

Friedrich V. v Čechách.

I. Třeba znáti, kterak knížata falctí od dávna do Čech se vtírali a někteří Češi jim pomáhali; třeba též znáti, jací ti falctí knížata byli?

Jan Kazimír falckrabě mluví o „svaté válce,“ pálí vesnice, utrýzní svou manželku, a v trudnomyslnosti umře. — Friedrich IV. karbaník, hrozná bída lidu poddaného, trýzní manželku a v prostopášnosti umře. — Friedrich V. a manželka jeho, Alžběta, oba marnotratní, bída v zemi; — uplatí české náčelníky.

Mezinárodní rebellie zahájí sjezd v německém Heilbronně; agenti odboje českého se tam doprošují peněz a vojáků. 126

II. Mathes Thurn vtrhne na Moravu, Dietrichstein a Žerotín dáni do arrestu, — radikální vláda moravská.

Thurn se spolčí s radikaly rakouskými, stojí před Vídní. Nebezpečnoství katolíků, veřejné modlení. Študenti a měšťané vídeňští.

Ferdinand II. před krucifixem. — Vzдорovitá audience. Nenadálý obrat, Thurnova zlost.

Mansfeld u Velkého Záblatí poražen. Věrní sedláci. 130

III. Bída v Čechách, luteran Schlick běduje nad vlastní. — Thurn a druzí generalové strojí bankety, — vojáci hladem hynou. — Zemský sněm se mrzí na generaly, — a generalové se mrzí na sněm; co si vyčítají? Jeden bere přes druhého.

Sedláci vyvstanou proti žoldnérům, u Budějovic, u Tábora, u Žatce; co se v Praze přihodilo.

Odbojníci volí falckého knížete Friedricha V. za českého krále; — moudří lidé ho varují; — ale on přece jde. Kalvinské korunování v Praze a kalvinské lámání chleba. — Řádění v kostele sv. Víta. —

Thurn vyhrožuje katolíkům. 136

Hlava IX.

Marianský sodal Ferdinand II. na trůnu císařském. Vítězství katolíků.

I. Volba římského císaře ve Frankfurtě. Falcové a čeští agenti proti Ferdinandovi II. — Kterak Ferdinand zvolen jednohlasně. 146

Charakter Ferdinanda II. 146

II. Císař Ferdinand shledá se v Bavořích se Slavatou a s Martinicem. Prozířetelnost Boží, že oba hrabata do Bavor přišli. Na Martinicovu přímluvu slíbí Maximilian, vévoda bavorský, Ferdinandovi pomoc proti odbojníkům, a vyzývá papeže, Ferdinanda neopouštěti.

Maximilian s výborným vojskem překročí hranice hornorakouské; za pět dní v Linci. Spojí se s generalem Bukvojem. — Nepřítel Thurn couvne z Rakous na Moravu. Katolické vojsko stojí na pomezí českém: má-li na Moravu nebo do Čech? 152

III. Katolické vojsko v Čechách.

Kalvinský kníže Friedrich u Čechů nenáviděn, kněžna Alžběta si rve vlasy s hlavy.

Falcké vojsko všudy couvá; od Budějovic, od Vodňan, od Písku. — Co v Strakonících dělá? --

Zastaví se u Plzně, odtud rychle k Praze; — postaví se nad Prahou. — Katolické vojsko v patách za ním. 157

IV. Bitva nad Prahou. Vítězství.

Díkůčinění v Římě, v Španělich, v Bavořích, ve Vídni.

Sodalové marianští. 162

